

خريف ۾ ٿيندڙ پاڇين
جي پوک جو طريقو

ڪريلي جي پوک

Islamic Relief Pakistan
CAAFSS Information Hub Thatta

ڪريلو گرميءَ جي
موسم جي هڪ اهم
غذائيت سان ڀرپور
سبزي آهي، جنهن
جي پوک لاءِ وچولي
آبهوا موزون قرار
ڏني وڃي ٿي.
پنجاب ۾ ان جي

پوک عام طور فيبروريءَ کان جولاءِ تائين ٿيندي رهندي آهي ۽ ان جي
بج کي اڳڻ لاءِ 25 کان 30 سينٽي گريڊ گرمي پد جي ضرورت
هوندي آهي. پنجاب جي وچولي ۽ ڏاکڻن ضلعن فيصل آباد، ٿوبه
تيڪ سنگهه، رحيم يار خان، بهاول پور، بهاول نگر، ملتان ۽ وهاري ۾
ڪريلو جي پوک تمام گهڻي ٿيندي آهي. جڏهن ته اترين علائقن
شيخوپوره، لاهور، گوجرانواله، گجرات، اوڪاڙهه ۽ حافظ آباد ڪريلو
۽ ان جو بج پيدا ڪرڻ لاءِ موزون علائقا آهن. سنڌ ۾ به ڪريلو جي
پوک وڏي پئماني تي ڪئي ويندي آهي.

زمين جي تياري:

ڪريلو جي پوک لاءِ اهڙي زرخيز زمين بهتر قرار ڏني وڃي ٿي جنهن

جي تيزابي
خاصيت يعني پي
ايڇ 7 يا
ان کان گهٽ هجي
۽ جنهن ۾ پاڻيءَ جو
نيڪال بهتر هجي.
زمين ۾ نامياتي

ڪريلا (Bitter Gourd)

پوکيءَ جو وقت: 1. فيبروري کان مارچ
2. جولاءِ کان آگسٽ

پوکيءَ جو طريقو: ڏيڍ کان ٻن فوٽن جي فاصلي تي چنگيڪاري ڪليءَ سان
پهريان سوراخ ڪري ان ۾ ٻه ڊاڻا بج جا وجهي مٽيءَ سان ڍڪي پاڻيءَ جو ڦوهارو
ڪجي. پر بج لاءِ سوراخ گهڻو اونھو نه ڪجي.

پاڻي: هٿ واري ڦوھاري سان هڪ نه ٻئي ڏينهن ضرورت مطابق ٿڌ واري وقت
تي ڪبورھجي.

پاڻي جو طريقو: 8 کان 12 دفعا

لابارو: اپريل کان جولائي

پيداوار في ايڪڙ: 100 کان 125 من

پاڻ: في ايڪڙ ٻه ترڪون

ڪيميائي پاڻ: يوريا 2 کان 3 پوريون

ڊي اي پي 1 کان 2 پوريون

پوتاش 1 پوري

جنسون: نصرپوري

گهوٽڪي

مادي جي مقدار ۾ مناسب اضافي لاءِ فصل پوکڻ کان گهٽ ۾ گهٽ هڪ مهينو اڳ في ايڪڙ 10 کان 12 تن چيڙي جو گريل سٽيل پاڻ وجهي ڀرپور هر ڏيڻ گهرجي ته جيئن زمين وڌيڪ گهرائيءَ تان اُڪيڙي سگهجي ۽ جيڪڏهن اڳ ۾ ڪو فصل پوکيو ويو هجي ته ان جي رهجي ويل ٻوٽا پاڙن کان اُڪيڙجي ڳري وڃن ۽ نامياتي مادن ۾ اضافي جو سبب بڻجن.

ڪريل جي پوک لاءِ زمين کي هموار ڪرڻ بعد ڪيرين ۾ ورهائي وٺو ۽ ريج ڏئي ڇڏيو. وٽ اچڻ تي 2 يا 3 ڀيرا سهاڳو هلائي

زمين کي چڱيءَ طرح نرم ۽ ڀرپور ڪري ڇڏيو. گند گاهه کي ضايع ڪرڻ لاءِ زمين کي ڪجهه ڏينهن تائين ڇڏي ڏيو. ڪريل جي بچ لاءِ زراعت

کاتي جي سفارش ڪيل قسم کي ترجيح ڏيڻ گهرجي. اهڙي قسم جي ٻوٽن جو رنگ هلڪو سائو هوندو آهي ۽ اهو فصل جلد پچي تيار ٿي ويندو آهي. ڪريل جو فصل وچ فيبروريءَ کان اپريل تائين ٿئي ٿو ۽ مئي کان سيپٽمبر تائين ڦر ڏئي ٿو. پاڇا تو فصل جون يا جولاءِ ۾ پوکي سگهجي ٿو ۽ ان جو ڦر آگسٽ کان نومبر تائين حاصل ٿئي ٿو.

بچ پوکڻ ۽ پاڻ ڏيڻ:

ڪريل جي بچ جي شرح جو دارومدار ان جي قسم تي هوندو آهي. سنو ڦوٽاڙي وارو بچ 2 کان اڍائي ڪلوگرام في ايڪڙ ڪافي هوندو آهي. جيڪڏهن بچ جو ڦوٽاڙو بهتر نه آهي ته پوءِ ساڍا 3 کان ساڍا 4

ڪلوگرام في ايڪڙ بچ جي شرح مناسب هوندي آهي. ڪريل پوکڻ وقت في ايڪڙ 3 ٻوريون سنگل سپر فاسفيت، هڪ ٻوري امونيم نائٽريت ۽

هڪ ٻوري پوتاش وجهو. گل اچڻ تي في ايڪڙ 3 ٻوري يوريا پاڻ استعمال ڪريو. ڦريون ٿيڻ بعد چونڊي جي تن وارن کانپوءِ في ايڪڙ 3 ٻوري يوريا وجهندا رهو. ڪريل جي فصل لاءِ تيار ٿيل زمين تي اڍائي ميٽرن جي فاصلي تي لڳايل نشانن کي ٻنهي طرفن کان انهيءَ حساب سان پاڻ پڪيڙي ڇڏيو ۽ پوءِ اڌ ميٽر ويڪريون پٽڙيون ٺاهيو. پٽڙين جي ٻنهي طرفن کان ڪنارن تي لڳ ڀڳ 45 سينٽي ميٽرن جي فاصلي تي 2 کان 3 بچ 3 سينٽي ميٽر گهرائيءَ ۾ پوکيو ۽ زمين کي پاڻي ڏئي ڇڏيو. بچ پوکڻ کان اڳ بچ تي ڦوٽو مار زهر 2 کان 3 گرام في ڪلوگرام جي حساب سان لڳايو.

پاڻي ڏيڻ:

ڪريل جي فصل لاءِ پهريون پاڻي پوک جي هڪدم پوءِ ڪريو. ان

کانپوءِ هفتيوار آبپاشي ڪندا رهو. جڏهن موسم گرم ٿئي وڃي ته آبپاشي 4 ڏينهن جي وقفي سان يا ضرورت مطابق

ڪريو. ڪريلو
جيئن ته گرميءَ
جي موسم جو
فصل آهي، ان
ڪري ان جي
آپاشيءَ ۾ غفلت
نه ڪرڻ گهرجي.

جيتري زمين ٿڌي رهندي اوتروئي ڦر وڌيڪ ٿيندو ۽ پيداوار ۾ اضافو ٿيندو. ماهرن موجب جيڪڏهن ڪريلو جو پچ 12 ڪلاڪن تائين پاڻيءَ ۾ پُسلڻ بعد پوکيو وڃي ته ٻئي پاڻيءَ تي هي 100 سيڪڙو ڦوٽاڙو ٿي ويندو آهي. جڏهن فصل ڦٽي وڃي ۽ 3 ڀن ٺڪري اچن ته چانگ ڪري هر هنڌ صحتمند ٻوٽا ڇڏي فالتو ٻوٽا ڪڍي ڇڏڻ گهرجن. گند گاهه کي ضايع ڪرڻ لاءِ گڏ ڪڍڻ گهرجي ۽ ان دوران ٻوٽن تي مٽي به وجهي ڇڏيو. ڪريلو جي فصل کي گند گاهه کان بچائڻ لاءِ جڏهن به ضرورت هجي گڏ ضرور ڪڍڻ گهرجي، نه ته پيداوار متاثر ٿيندي.

ڪريلو جي فصل تي حملي آور ٿيندڙ بيماريون ۽ انهن جو علامتون:

روئيدار ڦڦوند:
هي بيماري
15_20 سينتي
گريڊ گرمي پد ۾
هوا ۾ 80
سيڪڙو کان
وڌيڪ نميءَ

سبب پيدا ٿيندي آهي.
فصل جي ٽڪڙي واڌ
ويجهه دوران جيڪڏهن
برسات پئجي وڃي ۽ هوا ۾
نميءَ جو مقدار وڌي وڃي يا
بادل چانئجي وڃن ته هيءَ
بيماري وڌيڪ پکڙجي ٿي.

هن بيماريءَ جو حملو ٻين بيمارين سان گڏ ڪريلو جي فصل تي به ٿئي ٿو. پنن جي هيٺين سطح تي نمڊار داغ ظاهر ٿين ٿا، بعد ۾ انهن داغن جو رنگ هلڪو سائو، پوءِ پيلو ۽ آخر ۾ پورو ٿي وڃي ٿو. اهي داغ تيزيءَ سان وڌندا آهن ۽ پن مرجھائجي سُڪي ويندا آهن. موسم وڌيڪ نمڊار هجي ته ٻوٽو ڳري وڃي ٿو.

سفوفي ڦڦوند: هن بيماريءَ جو سبب 27_20 سينتي گريڊ گرمي پد ۽ هوا ۾ 50 سيڪڙو يا ان کان گهٽ نمي هوندي آهي. هن بيماريءَ جو حملو گرم ۽ خشڪ موسم ۾ ٿيندو آهي. شروع ۾ پراڻن پنن جي مٿان گول اڇا داغ ظاهر ٿيڻ شروع ٿيندا آهن، جيڪي آهستي آهستي ٿڌ ۽ پنن جي مٿين سطح تي به نظر اچڻ شروع ٿيندا آهن. انهن داغن جي ڪري پنن جي سطح تي اڇا ڦڦوند ڄمي ويندا آهن. بيماريءَ کان متاثر ٿيندڙ پن مرجھائجي پوري رنگ جا ٿي ويندا آهن ۽ آخرڪار مري ويندا آهن.

**ڪيڙن جو تدارڪ
ڪيو وڃي:**

زراعت کاتي موجب
آبادگارن کي گرميءَ جي
موسم ۾ پوکيون ويندڙ

سبزين ڪي
نقصان رسائيندڙ
ڪيڙن جي
تدارڪ لاءِ فصلن
جو روزاني جي
بنياد تي معائنو
ڪرڻ گهرجي.
رس چوسيندڙ

ڪيڙا پنن جو رس چوسي ٻوٽن کي ڪمزور ڪري ڇڏيندا آهن ۽ فصلن ۾ وائرس پکڙجڻ جو سبب بڻجندا آهن. جڏهن ته ٿڌ ۽ ڦر اندر داخل ٿي نقصان پهچائيندڙ ڪيڙا پنن ۽ ننڍن ڦرن کي ڪائي فصل کي نقصان پهچائيندا آهن. نقصان رسائيندڙ ڪيڙن جي بيهڻ، ٻچن ۽ بالغن کي هٿ سان جهلي ماري ڇڏيو. جڏهن ته چور ڪيڙن جي تدارڪ لاءِ روشنيءَ جو چار وڇايو. ڦر کي نقصان رسائيندڙ مک ڪريل جي فصل کي تي ان وقت حملي آور ٿيندي آهي جڏهن ڦر نرم حالت ۾ هوندو آهي. ان جي حملي سان تيار ٿيل ڦر مڪمل طور ضايع ٿي ويندو آهي. ان جي تدارڪ لاءِ ٻوٽن تي صبح سوڻي ننڍي ڦوهاري جي مدد سان ٿڌو پاڻي چٽڪارڻ گهرجي. نقصان رسائيندڙ ڪيڙن جي حملي سان متاثر پنن ۽ بگريل سڙيل ڦر کي توڙي زمين ۾ گهٽ ۾ گهٽ 2 فوٽ گهرائي ۾ پوري ڇڏڻ گهرجي.

